

forekommer mig nok, at den høitærede Minister maatte være noget varsom med at forlange den Slags Bevillinger; thi det kan let gaa, som det er gaet med Stockholmer-Udstillingen, at naar Bevillingen er givet, er Selskabet ikke dannet. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister har erfaret, at der for Tiden føres Underhandlinger mellem dette Selskab og et andet Fiskeriselskab om at slaa dem begge ihjel og oprette et tredje nyt. Men under saadanne Forhold er det vistnok forhastet, at give en saadan Bevilling til et Selskab der endnu ikke er enigt med sig selv om, hvor vidt det vil leve eller dø. Jeg skal ikke udtale mig om selve Planen. Den er heller ikke, forekommer det mig, fuldtud gennemtænkt. I Fjor fremsattes der et lignende Forslag fra Ministeriets Side om Bevilling til dette Niemed, ligeledes, ganske vist, med Oplysning om, at Statuter manglede, og at de eventuelt vilde blive godkendte, naar de en Gang kom. Det Selskab, der da søstedes Understøttelse til, var et Selskab, der skulde forstikke ikke blot Vaade, men ogsaa Redskaber. Nu viser det sig, at man har opgivet Planen om Redskaber, og det ser ganske vist efter Skrivelsen ud, som om det var Noget, man havde tænkt at gjøre senere, men efter hvad der er mig bekendt, er denne Opgivelse begrundet i, at den slet ikke lader sig udføre. Nu foreligger der en Plan om et andet Selskab, som heller ikke har Statuter, og det er til det, der nu forlanges Bevilling. Jeg tror, det er ganske naturligt, at Hvertallet i det Mindste ikke kan tilraade en Bevilling dertil. Hvorledes man vil stille sig, naar en Gang i Tiden de to Selskaber maatte være gaaede op i en høiere Enhed i et tredje nyt Selskab med et andet Formaal, skal jeg ikke udtale mig om. — Jeg tillod mig i Begyndelsen af forrige Møde at oplæse en Skrivelse fra den ærede Minister, vedrørende Postforholdene paa Samsø og i Bælum Jurisdiktion. Jeg vil dertil gøre en Bemærkning, at det er Udvalgets Mening, at Forholdene i Bælum Postdistrikt bør blive saaledes, som de nu ere, og at det heller ikke vil være rigtigt at foretage nogen Flytning af Postexpeditionen fra Bælum til Terndrup. Desuden vilde deraf igjen følge, at den Telegrafstation, som Ministeren i Fjor fik Bemyndigelse til at oprette enten i Bælum eller i Terndrup, efter som han selv vilde, burde oprettes i Bælum og ikke i Terndrup. Den høitærede Minister rettede det Spørgsmaal til mig, hvorledes Underøndringsforslaget under Nr. 52 skulde forstaaes. Jeg vil indrømme, at, saaledes som det lyder, er det

ikke ganske let at forstaa. Meningen med Forslaget er at fordoble samtlige de af Ministeren foreslaaede Summer, altsaa til Enften sættes Summen op fra 100 til 200 Kr., og for hvert Barn fra 30 til 60 Kr., men da Ændringsforslaget lyder paa 360 Kr. i Stedet for paa 380 Kr., er det aldeles naturligt, at den høitærede Minister ikke kunde forstaa, hvad Meningen er. Jeg gjør altsaa opmærksom paa, at der skal staa 380 Kr. i Stedet for 360 Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, at jeg af finantsielle Grunde ikke havde villet tilraade Øpretelsen af Handelsdirektoratet, og at det forekommer ham, at en saa lille Sum var det ikke værd at tale om. Jeg antager ikke, at det virkelig er det ærede Medlems Mening at ville misforstaa mig i den Grad, eller at det ærede Medlem har kunnet misforstaa mig saa meget, at han kunde tro, at det var Summens Størrelse, det for mig dreiede sig om. Nei, det var Foranstaltningens Unyttighed under de nuværende Forhold, jeg fremhævede, og naar en Foranstaltning er unyttig, er det ligegyldigt, hvor stor eller hvor lille den Sum er, der kræves. Saa sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at han havde været villig til at forhandle, og at det var urigtigt fra min Side at henbise til, at der ikke var Udset til Overenskomst. Ja, men hvad i Alverden kan det hjælpe, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og hans Meningsfæller i Finantsudvalget ere villige til at forhandle, naar der Ingen er med dem? Det er jo netop Ulykken, at de Herrer altid blive desavouerede. De blive desavouerede af det andet Thing (Modsigelse) Jo, det sker hver Gang. Hver Gang vi have forhandlet med de Herrer, er Sagen jo den, at der ikke staar Noget bag ved dem. De blive desavouerede af Ministeriet, som slet ingen Lyft har til at forhandle, det stiller en uendelig Række af Ændringsforslag op og stiller sig selv paa en saadan Maade, at man tydelig kan se, naar man da ikke er meget tyk-hudet, at det slet ikke er dets Mening at faae en Finantslov. Endelig desavoueres de af deres egen Presse, som Dag ud og Dag ind raaber paa en provisorisk Finantslov. Hvorledes kunne de Herrer under disse Forhold mene, at vi skulde ville indlade os i en Forhandling med dem, naar den er saa ørkesløs? Derfor som det ærede Mindretal her i Salen kunde faae en saadan Forstaaelse med sit Ministerium og sine Benner i det andet Thing og en saadan Bugt med Meuten i deres Presse, at de bleve Foll, om hvem man kan sige, at naar man har truffet en